

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Jeg mener, at dette forslag nok mere bygger på manglende tillid til de mange folkevalgte i vores amtsråd og kommunalbestyrelser end på hensynet til borgernes retssikkerhed, for den er faktisk varetaget i de styrelseslove, vi har.

Jeg vil godt spørge hr. Glønborg – og for lige at sætte tingene i relief vil jeg nævne, at vi nu igennem EF på nogle områder får en ny overstatslig myndighed: Vil hr. Glønborg også acceptere, at hvis EF-Kommissionen finder ud af, at det danske Folketing er ved at vedtage en lov, som måske strider mod nogle af EF's love og regler, skal EF-Kommissionen have ret til at suspendere denne vedtagelse, indtil man måske i løbet af nogle måneder finder ud af, om det er korrekt?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

For at starte med det sidste vil jeg sige meget klart og tydeligt, at jeg betragter ikke EF-Kommissionen eller andet, som ligger uden for Danmarks grænser, som en del af det danske demokratiske styre. Det vil jeg under ingen omstændigheder have blandet ind i denne debat.

Det, vi taler om, er, hvordan det danske demokrati fungerer, og det fungerer efter min mening godt. Jeg mener ikke, at kommunalbestyrelser er små svage myndigheder, som har et voldsomt behov for at blive beskyttet. Det, det drejer sig om, er at finde frem til den rigtige afgørelse. Naturligvis kan ethvert led i vores system tage fejl, men dér har vi da heldigvis muligheden for at køre videre. Til syvende og sidst har vi da hele Folketinget som et værn om Danmarks demokrati. Vi har ombudsmandssystemet, vi har vore domstole, og vi har rigtig mange ting netop at gå videre med. Det, der lige bestemt er pointen i denne sag, er, at det skal fungere i praksis, ikke bare teoretisk. Derfor er en udsættelse af en sag, som gør, at man sikrer sagen en god behandling, da et værn for demokratiet og ikke det modsatte.

Den svage part i denne sag er ikke kommunalbestyrelsen. Det er den, som kommunalbestyrelsens beslutning måtte gå ud over. Hvem der så skal se efter, om tilsynet begår fejl, det sidder bl.a. vi her til. Det har vi så tid til at tage stilling til bagefter. Kommunalbestyrelsen lider

intet ondt ved at få den sag udsat lidt. Der er måske nogle, der kan lide et politisk prestigetab deri, men det kan jeg godt unde dem.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den brede tilslutning til lovforslaget. Det gælder så ikke Socialdemokratiets ordfører, hr. Graversen og delvis hr. Bjørn Poulsen fra SF.

Hr. Graversen sagde, at dette lovforslag tydeligt viste indenrigsministerens holdning til nærdemokratiet. Lovforslaget tager sigte på at beskytte mod ulovlige beslutninger truffet af nærdemokratiet, f.eks. en kommunalbestyrelse. Det er rigtigt iagttaget, at det er ikke min holdning, at lovgivningen skal sikre, at man træffer ulovlige beslutninger i en kommunalbestyrelse, der er byrdefulde for tredjemand, og at lovgivningen er indrettet på en sådan måde, at selv om man har sikret en tilsynsbeføjelse til annullation, er det muligt at omgå tilsynsmyndighedens mulighed for indgriben. Jeg forstår slet ikke det tonefald, som hr. Graversen har, når man diskuterer retsbeskyttelse af tredjemand. Jeg troede altid, at man i Socialdemokratiet har talt meget om, hvordan man beskytter den enkelte borger mod ulovligheder. Jeg kan ikke se, at ulovligheder truffet eller besluttet af offentlige myndigheder skulle være mindre byrdefulde for borgeren end de andre ulovligheder, borgeren ellers kunne komme ud for.

Hr. Graversen kan slet ikke forstå, hvorfor man overhovedet tager spørgsmålet op nu. Hr. Graversen siger, at det så nok er ministerens hævn for HT-konflikten. Jeg må da sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg har da ikke noget at hævne. Jeg mener da, at loven i den sag viste sig at være stærk, at være klar og forståelig. Man forstod også, at man selvfølgelig skal rette sig efter loven. Jeg mener da, at man ikke kan bruge noget i den konkrete sag som anledning til at tale om hævn. Derfor kan man godt tale om styrelseslovens reelle indhold, og det er der mange jurister og mange juridisk kyndige der gør. Jeg kan blot nævne februarnummeret af Juristen, hvor dr. jur. Karsten Revsbeck fra Århus Universitet går ind i problematikken om styrelseslovens § 61 og herunder annullationsbeføjelsen og begrebet, om den er bragt til udførelse. Hvis jeg må citere fra Juristen, 2. nummer, februar 1990, side 58, 2. spalte, sidste afsnit, hvor der, efter at man har gennemgået nogle sager, står: